

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum in solemní voto continentiae possit dispensari? 11

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

vel mandato. Et tamen cùm dispensatur in aliquale-
ge humana, non sit ut legi humanæ non obediatur,
quod est contra legem naturæ, & mandatum diuinum;
sed sit ut hoc quod erat lex, non sit lex in hoc casu.
Ita etiam auctoritate superioris dispensantis sit, ut
hoc quod continebatur sub voto, non contineatur, in
quantum determinatur in hoc casu, hoc non esse
congruam materiam voti. Et ideo cùm prælaus Ec-
clesiæ dispensat in voto, non dispensat in præcepto
iuris naturalis vel diuini: sed determinat id quod ca-
debat sub obligatione deliberationis humanæ, quæ
non potuit omnia circumspicere.

Ad tertium dicendum, quod ad fidelitatē Deo de-
bitam nō pertinet quod homo faciat id quod est ma-
lum vel inutile, vel maioris boni impediriū, ad quod
tendit voti dispensatio. Et ideo dispensatio voti non
est contra fidelitatem Deo debitam.

ARTIC. XI.

*Vtrum in voto solemni continentia possit fieri
dispensatio?*

480

*Inf. q. 186
a 8. ad 3*

**ar. præc.
c. cū ad
monas-
tuum, de
fatu mo-*

Ad vndeclimum sic proceditur. Videtur, quod in
voto solemni continentia possit fieri dispensatio.
Vna enī ratio dispensandi in voto est, si sit impedi-
tium melioris boni, sicut dictum est*. Sed votum
continentiæ etiam si sit solemne, potest esse impedi-
tium melioris boni. Nam bonum commune est diu-
nius, quam bonum vnius. Potest autem per continen-
tiā alicuius impediri bonum totius multitudinis: pu-
ta si quando per contractum matrimonij aliquarum
personarum, quæ continentiam voverunt, posset pax
patræ procurari. Ergo videtur quod etiam in sole-
ni voto continentia possit dispensari.

¶ 2 Præterea, Latræ est nobilior virtus quam ca-
ritas. Sed si quis voleat aliquem actum latræ, puta
offerre Deo sacrificium, potest in illo voto dispensa-
ri. Ergo multo magis potest dispensari in voto conti-
nentiæ, quod est de actu castitatis.

¶ 3 Præterea, Sicut votum abstinentiæ obseruatū
potest

poteſt vergere in periculum personæ: ita etiam obſeruatio voti continentia. Sed in voto abſtinentia, ſi vergat in corporale periculum vouentis, poſteſt fieri diſpenſatio. Ergo etiam pari ratione in voto continentia poſteſt diſpenſari.

¶ 4 Præterea, Sicut ſub profeſſione religionis, ex qua votum ſolemnizatur, continentur votum continentia, ita etiam votum paupertatis & obedientia. Sed in voto paupertatis & obedientia poſteſt diſpenſari: ſicut patet in illis qui poſt profeſſionem ad epifcopatum aſſumuntur. Ergo videtur quod in ſolemni voto continentia poſſit diſpenſari.

SED contra eſt, quod dicitur Ecclesiſ. 26. Omnis ponderatio non eſt digna animæ continentis.

¶ Præterea, Extra de ſtatu monach. in fin. illius decretalis, Cum ad monaſterium dicitur, Abdicatio proprietatis, ſicut etiam cuſtodia caſtitatis, adeò annexa eſt regula monachali, ut contra eam nec ſummuſ Pontiſex poſſit indulgere.

R E S P O N D E O dicendum, quod in ſolemni voto continentia tria poſſunt conſiderari. Primò quidem materia voti, ſcilicet ipta continentia. Secundo, perpetuitas voti, ſcilicet cum aliquis voto ſe aſtringit ad perpetuam obſeruantiam continentia. Tertio, ipta ſolemnitas voti. Dicunt ergo quidam, quod votum ſolemne eſt iudicabile ratione ipsiſus continentia, quæ non recipit condignam recompensationem, ut patet ex auſtoritate induſta*. Cuius rationem quidā assignant: quia per continentiam homo triumphat de domēſtico inimico, vel quia per continentiam homo perfectè conforrnatur Christo ſecundum puritatē animæ & corporis. Sed hoc nō videtur efficaciter dici: quia bona animæ, ut pote contemplatio & oratio, ſunt multo meliora bonis corporis, & magis nos Deo conforrnant. Et tamen poſteſt diſpenſari in voto orationis & contemplationis. Vnde nō videtur eſſe ratio, quare non poſſit diſpenſari in voto continentia, ſi reſpi- ciatur abſolute ad iplam continentia dignitatem:

pra*

In l. 1.7g.
ſed con-
tra

presentim cū Apostolus 1. ad Cor. 7. ad continentiam inducat propter contemplacionē, dicens quod mulier innupta cogitat quz Dei sunt. Finis autem potior est his quz sunt ad finē. Et idē alij rationem huius assignant ex perpetuitate & vniuersalitate huius voti. Dicunt enim quod votū continentiae non potest prætermitti, nisi per id quod est omnino contrarium: quod numquam licet in aliquo voto. Sed hoc est manifeste falsum: quia sicut vti carnali copula est continentiae contrariū, ita comedere carnes, vel bibere vinum, est contrariū abstinentiae à talibus: & tamen in huiusmodi votis potest dispensari. Et idē alijs viderur, quod etiā in voto solēni continentiae possit dispensari propter aliquā cōmūnem utilitatem, seu necessitatem: vt patet in exēplo * p̄missō de pacificatione terrarū ex aliquo matrimonio contrahendo. Sed quia Decretalis iuncta exp̄ssē dicit, quod nec summus P̄otifex potest contra custodiā castitatis monacho licentiā dare: idē aliter viderur dicendū, quod sicut supra dictū est *, & habeatur Leuit. v. illud quod semel sanctificatū est domino, non potest in alias vias cōmutari. Non autē potest facere aliquis Ecclesiæ pr̄latus, vt id quod est sanctificatum, sanctificationē amittat, etiā in rebus inanis: puta quod calix consecratus definat esse consecratus, si maneat integer. Vnde multò minus potest hoc facere aliquis pr̄latus, vt homo Deo consecratus, quandiu viuit, cōsecratus esse desistat. Solēni as autem voti consistit in quadā consecratione seu benedictione vountis, vt dictū est *. Et idē non potest fieri per aliquem pr̄latum Ecclesiæ, quod ille qui votum solēne emisit, desistat ab eo ad quod est consecratus: puta quod ille qui est sacerdos, non sit sacerdos: licet possit pr̄latus ob aliquam causam executionem ordinis inhibere. Et simili ratione Papa non potest facere, quod ille qui est professus religionē, non sit religiosus: licet quidā iuristæ ignoranter cōctrarium dicant. Est ergo considerandū, vtrū continentia sit essentialiter annexa ei ad quod votū solemnizatur: quia si non est ei es-

Dz. arg. I.

ar. præc.
arg. I.st. 7. hu
im q.

entialiter annexa, potest manere solēnitatis consecrationis sine debito continentia: quod non potest contingere, si sit essentialiter annexū ei ad quod votum solēnizatur. Non est autem essentialiter annexū debitū continentiae ordini sacro: sed ex statuto Ecclesie. Vnde videtur quod per Ecclesiam possit dispensari in voto cōtinentia solēnizato per susceptionē sacri ordinis. Est autē debitū continentia essentialis statui religionis, per quem homo abrenuntiat seculo, totaliter Dei servitio mansipatus. Quod non potest simul stare cū matrimonio, in quo incumbit necessitas procurandę vxoris, & proliſ, & familię, & rerū quę ad hoc requiruntur. Vnde Apost. dicit 1. ad Cor. 7. quod qui est cū vxore, solitus est quę sunt mundi, quomodo placeat vxori, & diuisus est. Vnde nomen monachi ab unitate sumitur per oppositū ad diuisionem prædictā. Et ideo in voto solēnizato per professionē religionis, non potest per Ecclesiam dispensari. Et rationē assignat Decretalis: quia castitas est annexa regula monachali.

Ad primum ergo dicendum, quod periculis rerum humanarū est obviandum per res humanas, non autem per hoc quod res diuinæ conuertantur in vsum humānum. Prefissi autem religionem, mortui sunt mundo, & viuunt Deo: vnde non sunt reuocandi ad vitam humanam occasione cuiuscumque eventus.

Ad secundum dicendum, quod in voto temporalis continentia dispensari potest, sicut & in voto temporalis orationis, vel temporalis abstinentia. Sed quod in voto continentia per professionem solemnizato non possit dispensari, hec non est in quantum est actus castitatis, sed in quantum incipit ad latram pertinere per professionem religionis.

Ad tertium dicendum, quod cibus directe ordinatur ad conseruationē personæ: & ideo abstinentia cibi directe potest vergere in periculum personæ: vnde ex hac ratione recipit votum abstinentia, dispensationē. Sed coitus non ordinatur directe ad conseruationem personæ, sed ad conseruationem speciei: vnde nec

dīce.

directè abstineantia coitus per continentiam, vergit in periculum personæ. Sed si per accidens ex ea aliquod periculum personale accidat, potest aliter subveniri, scilicet per abstinentiam, vel alia corporalia remedia.

Ad quartum dicendum, quod religiosus qui fit episcopus, sicut non absoluitur à voto continentia, ita nec à voto paupertatis: quia nihil debet habere tamquam propriū, sed sicut dispensator cōmuniū bonorum Ecclesiæ. Similiter etiam non absoluitur à voto obedientiæ, sed per accidens obedire non tenetur, si superiorē non habeat: sicut nec Abbas monasterij, qui tamen non est à voto obedientiæ absolutus.

Auctoritas vero Ecclesiæ, quæ in contrarium obicitur, intelligenda est quantum ad hoc, quod nec fecunditas carnis, nec aliquid corporale bonum, est cōparandum bono continentia: quæ inter bona anima computatur, ut August. dicit * in lib. de sancta virginitate. Vnde signanter dicitur, animæ continentis, non carnis continentis.

ARTIC. XII.

Vtrum ad commutationem vel dispensationem voti requiratur prælati auctoritas?

Ad duodecimum sic proceditur. Videtur, quod ad cōmutationem vel dispensationem voti non requiratur prælati auctoritas. Aliquis enim potest intrare religionem absque auctoritate alicuius superioris prælati. Sed per introitum religionis absoluimus homo à votis in seculo factis, etiam à voto terræ sanctæ. Ergo voti commutatio vel dispensatio potest esse absque auctoritate superioris prælati.

¶ 2 Præterea, Dispensatio voti in hoc consistere videtur, quod determinatur in quo casu votum non sit obseruandū. Sed si prælatus male determinet, non videtur esse votum absolutus à voto quia nullus prælatus potest dispensare contra præceptū diuinum de im-

ar. 10. hu plendo voto, ut dictum est *. Similiter etiam si aliquis propria auctoritate recte determinet in quo casu vo-

tura